

درس‌وگ رهبری که کار را عبادت می‌دانست

نسل جوان آن بیتفاوت بود. آنان که امروز پشتِ درهای بسته‌ی کارگاه‌ها ایستاده‌اند، فردا یا موتورِ محرکِ تولید خواهند بود، یا به مسئله‌ای مزمن برایِ امنیتِ ملی تبدیل می‌شوند. انتخابِ رهبرِ جدید، باید با نسلی نو از سیاست‌هایِ فعالِ اشتغال‌زایی همراه شود تا میراثِ رهبرِ شهید در این حوزه، نه به حسرت، که به عمل بدل گردد.

✎ انتخابِ راهبردی؛ پاسخی به چالشِ گسست

تصمیم‌گیری به‌موقع و قاطع مجلس خبرگان رهبری در انتخاب حضرت آیت‌الله سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای به عنوان سومین رهبر جمهوری اسلامی ایران، پاسخی ساختاری و راهبردی به چالش انتقال قدرت بود. این اقدام هوشمندانه نشان داد که نهادهای قانونی کشور از پایداری و پویایی لازم برای پیشگیری از هرگونه انسداد سیاسی برخوردارند.

در تحلیل رفتارشناسی بین‌المللی، سرعت عمل در این گزینش، راهبرد دشمنان مبنی بر ایجاد تعلیق و القای ناکارآمدی ساختاری در ایران را خنثی کرد. واکنش رسانه‌های غربی و تحلیل‌های اندیشکده‌های بین‌المللی که این انتخاب را «حرکتی غیرمنتظره و هوشمندانه» ارزیابی کردند، نشان می‌دهد که نظام جمهوری اسلامی، از ظرفیتِ بالایی برای مدیریتِ بحران‌هایِ نهادی برخوردار است. مجلس خبرگان با تکیه بر سازوکارهای پیش‌بینی‌شده در قانون اساسی، نه تنها مانع از بروز خلاء حاکمیتی شد، بلکه با انتخاب شخصیتی امین و مسلط بر ظرفیت‌های کشور، عزم نظام را برای ادامه مسیر عزت اقتصادی و سیاسی به نمایش گذاشت.

✎ رهبر جدید و چالش‌های پیش رو

رهبر جدید در شرایطی سکان‌داری می‌کند که کشور با آثار توطئه‌های نظام سلطه جوی آمریکا و رژیم صهیونی به ویژه در جنگ تحمیلی، تحریم‌های ظالمانه، تورم مزمن و ناترازی‌های ساختاری روبرو است. این آزمونی است که وفاداری نهادها به میراثِ رهبرِ شهید را در عمل نشان خواهد داد.

ملت ایران که این روزها در سوگ رهبر فقید خود به سر می‌برند، تداوم ثبات کشور و صیانت از دستاوردهای ملی را در تداوم راه و رهنمودهای رهبر شهید انقلاب اسلامی در اجرای اقتصاد مقاومتی می‌بینند. بیعت همه ایرانیان به ویژه جوانان و جامعه‌ی کار و تولید با رهبر جدید، پیمانی عملی بر سر پیگیری مطالبات برحق ملت ایران و حرکت در این راه است. بدون شک با حمایت از رهبری حضرت آیت ا... سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای و اطاعت از ایشان شاهد دستاوردهای بزرگی در حوزه حمایت جدی از تولید داخلی و ممانعت از واردات بی‌رویه، افزایش تولید در بخش‌های مختلف، ایجاد اشتغال و امنیت شغلی در جامعه و رشد و شکوفایی اقتصاد ملی خواهیم بود.

رام‌رهبرِ شهید، با رهبریِ فرزانه‌ی جدید، پرهروتر از پیش باد

در آستانه‌ی روزهای تشییع پیکر مطهر رهبر شهید انقلاب اسلامی، حضرت آیت‌الله سید علی خامنه‌ای هستیم و خود را برای وداعی باشکوه با رهبر و آقای خود آماده می‌کنیم، در تدارک وداع با شخصیتی هستیم که بیش از سه دهه هدایت کلان جامعه را بر عهده داشت، این وداع باید سرآغاز فصلی نو در ادبیات سیاسی و توسعه اقتصادی کشور باشد.

آنچه درپیش داریم فراتر از یک سوگواری آیین‌مند است. برای جامعه‌ای که با فقدان یک مرجع کلیدی روبروست، مناسک تشییع صرفاً نمایشی از حزنِ همگانی نیست. این آیین، رزمایشی نمادین برای بازتولید هویت جمعی و نمایش انسجام ملی در برابر ناظران خارجی است. این رویداد کلان برای ما در جایگاه کنشگران و تحلیل‌گران حوزه «بازار کار»، معنایی مضاعف و تعهدی دوچندان دارد.

ما سوگوار رهبری هستیم که کار را نه یک ابزار صرف، بلکه «عبادت»، کارگر را «مهم‌ترین سرمایه تولید» و کارآفرینی را «موتور محرک اقتصاد مقاومتی» قلمداد می‌کردند. در روزگاری که مکاتب گوناگون اقتصادی، نیروی کار را صرفاً به عنوان متغیری کمّی در معادلات هزینه-فایده تعریف می‌کنند، ایشان با نگاهی فرامادی، به کارگر «ارزش ذاتی» می‌بخشیدند و همواره سنت بوسه پیامبر اکرم (ص) بر دستان پینه‌بسته‌ی کارگر را بالاترین تجلیل مکتب اسلام از جایگاه عامل تولید برمی‌شمردند.

✎ میراثِ نظری رهبرِ شهید؛ از التیام تا امنیت

در تحلیل پدیدارشناختی این رویداد، نخستین نکته، کارکرد آیین‌های تشییع در بازسازی همبستگی اجتماعی است. اما در حوزه تخصصی کار و تولید، بازتولید این همبستگی بدون بازخوانی و امتداد میراثِ نظری رهبر فقید در حوزه اقتصاد درون‌زا، ناقص خواهد بود. از منظر ایشان، کار نه صرفاً ابزاری برای امرار معاش فردی، بلکه ستون فقرات اداره، دوام و استقلال یک جامعه به شمار می‌رفت. تعبیری که معتقد بود بدون کار، زندگی اجتماعی فلج خواهد شد و این کارگر است که به سرمایه راکد، روح و پویایی می‌بخشد. این دیدگاه در تقابل آشکار با فلسفه کلاسیک مارکسیستی قرار دارد که محیط کار را ذاتاً میدان تضاد طبقاتی و روبروایی کارگر و کارفرما تعریف می‌کند. در برابر این نگاه دوقطبی، ایشان «نظریه هماهنگی، التیام و هم‌افزایی» را ارائه دادند؛ رویکردی که کارگر و کارفرما را دو بال مکمل در فرآیند پیشرفت ملی می‌دانست. این الگوی فکری، جامعه تولید را از قطب‌بندی‌های مخرب رها‌نید و بستری سازنده برای همکاری صمیمانه در سنگر اقتصادی فراهم آورد. در ذیل همین نگاه، «امنیت شغلی نیروی کار» به عنوان خط قرمز حاکمیت مطرح گردید. از منظر ایشان، تعطیلی بنگاه‌های تولیدی به هر بهانه‌ای، اقدامی علیه امنیت شغلی و منافع ملی تلقی می‌شد. تأکیدات مستمر ایشان بر احیای کارخانه‌های راکد و نیمه‌تعطیل که در دولت شهید رئیسی به عنوان یک اولویت اجرایی پیگیری شد، گواهی بر این مدعاست که کارگر باید نسبت به آینده شغلی و معیشتی خود اطمینان خاطر داشته باشد.

✎ جوانان، سرمایه‌ی گمشده‌ی تولید

در میان تمامی دغدغه‌های اقتصادی رهبرِ شهید، شاید هیچ موضوعی به اندازه‌ی اشتغالِ جوانان، قلبِ ایشان را نمی‌فشرد. ایشان بارها با صراحت اعلام می‌کردند که «مسئله‌ی اشتغال جوانان، یک مسئله‌ی حیاتی و اساسی برای آینده‌ی کشور است» و تأکید داشتند که جوانِ بیکار، نه تنها یک آمارِ اقتصادی، که یک ظرفیتِ هدررفته و یک منبع بالقوه‌ی نارضایتی اجتماعی محسوب می‌شود. در نگاهِ ایشان، جوانِ جویای کار، سرمایه‌ای است که اگر به‌کار گرفته نشود، به تدریج به باری بر دوشِ جامعه تبدیل می‌شود. به همین دلیل، همواره بر مهارت‌آموزی، کارآفرینی و حمایت از طرح‌های اشتغال‌زای دانش‌بنیان تأکید داشتند و معتقد بودند که نمی‌توان از آینده‌ی اقتصاد ایران سخن گفت، اما نسبت به سرنوشتِ

شهید کبیر

بازین
سخت‌ترین
سخت‌ترین

شهید کبیر

بازین
عزیز و حزن
نوحه‌ی و پ
سخت

شهید کبیر